

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/100/2019
Identifikačné číslo spisu:	4214206311
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4214206311.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne J. F., bývajúcej v Q., zastúpenej JUDr. Elenou Szabóovou, advokátkou so sídlom v Nových Zámkoch, Kapisztóryho 2, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 206 442,48 eur s príslušenstvom, ktorý spor bol vedený na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 13C/59/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. novembra 2018 sp.zn. 7Co/328/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno rozsudkom z 21. marca 2017 č.k. 13C/59/2014-163 zastavil konanie o žalobe v časti požadujúcej zaplatenie sumy 19.713,42 eur a v zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanej 100% náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobu domáhala podľa zákona č. 514/2003 Z.z. náhrady škody vo výške 206.442,48 eur s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 4. decembra 2013 do zaplatenia spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdov a ich nezákonnými rozhodnutiami v sporoch vedených na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 10C/79/2007 a sp.zn. 4C/39/1999. Uplatnený nárok rozdelila na majetkovú škodu vo výške 56 442,48 eura a na nemajetkovú ujmu vo výške 150 000 eur. Súd rozhodol tak majúč za to, že žalobkyňa nepreukázala, že vôbec došlo k nezákonnému rozhodnutiu orgánu štátu a k nesprávnemu úradnému postupu, a z tohto dôvodu si nemohla úspešne uplatňovať ani nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Konanie v časti o zaplatenie sumy 19.713,42 eura zastavil pre existujúcu prekážku res iudicata.

2. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 8. novembra 2018 sp.zn. 7Co/328/2017 potvrdil odvolaním žalobkyne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím a odôvodnením súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP), pričom na zvýraznenie správnosti ho doplnil, vysporiadajúc sa s

podstatnými odvolacími námietkami žalobkyne. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala existenciu nezákonného rozhodnutia, a preto nie je následne daná ani existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným konaním a údajným vznikom škody, či nemajetkovej ujmy. Odvolací súd s ohľadom na túto skutočnosť považoval za nadbytočné zaoberať sa výškou škody, o ktorej žalobkyňa tvrdila, že jej mala vzniknúť v súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami. Uvedený záver odvolací súd s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2012 sp.zn. IV. ÚS 159/2012 vyvodzoval z toho, že bolo preukázané, že v sporoch vedených pod sp.zn. 4C/39/1999 a sp.zn. 10C/79/2007 nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť žiadne právoplatné rozhodnutie súdu. V konaní sp.zn. 4C/39/99 súd prvej inštancie rozsudkom z 12. augusta 2004 č.k. 4C/39/99-236 žalobe vyhovel a určil, že napadnutá darovacia zmluva je neplatná. Toto žalobkyňou napadnuté rozhodnutie právoplatne potvrdil Krajský súd v Nitre rozsudkom z 25. januára 2005 sp.zn. 6Co/268/2004. V konaní sp.zn. 10C/79/2007 súd prvej inštancie uznesením z 22. apríla 2009 zamietol návrh na obnovu konania vo veci sp.zn. 4C 39/1999, ktoré bolo právoplatne potvrdené Krajským súdom v Nitre uznesením z 30. septembra 2009 sp.zn. 5Co/135/2009. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o zamietnutí nároku žalobkyne na náhradu nemajetkovej ujmy za nesprávny úradný postup pre nesplnenie podmienok; poukázal v tej súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo/15/2014. Podľa jeho názoru sa so všetkými namietanými procesnými pochybeniami v konaní sp.zn. 10C/79/2007 zaoberal v rámci mimoriadneho opravného prostriedku dovolací súd v konaní sp.zn. 5Cdo/79/2010, pričom dospel k záveru, že k nim nedošlo. Pokiaľ žalobkyňa namietala nesprávny úradný postup v konaní sp.zn. 4C/39/1999, odvolací súd dospel k záveru, že ide o prekážku právoplatne rozsúdenej veci (rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C 45/2008-86 z 18. februára 2009, ktorým súd z dôvodu nepreukázania, že postupom súdu bola žalobkyňi spôsobená akákoľvek škoda, žalobu ako neopodstatnenú zamietol). Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nároky uplatnené v konaní sp.zn. 10C/45/2008 boli iné, pretože si uplatnila čiastku 10 000 eur za porušenie základného práva, odvolací súd sa s jej námietkou nestotožnil, nakoľko pre totožnosť predmetu konania nie je podstatná výška náhrady škody, ale stav vymedzený petítom návrhu vyplýval z rovnakých skutkových tvrdení. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 19.713,42 eur pre prekážku právoplatnej rozhodnutej veci, lebo minimálne v tejto čiastke bol nárok žalobkyne zhodný v oboch konaniach. Odvoláciu námietku žalobkyne týkajúcu sa toho, že na pojednávaní dňa 14. septembra 2016 nedostala možnosť

na popretie skutkových tvrdení žalovanej, považoval odvolací súd za neopodstatnenú, pretože na tomto pojednávaní (č.l. 111-118) mala právna zástupkyňa žalobkyne rozsiahly prednes týkajúci sa veci samej, na pojednávaní sa vyjadrila zástupkyňa žalovanej, následne súd oboznamoval obsah súdnych spisov a odročil pojednávanie pre pokročilosť času. Žalobkyňa pokiaľ chcela poprieť skutkové tvrdenia žalovanej, mohla tak urobiť na ďalšom nariadenom pojednávaní. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou procesnou námietkou žalobkyne, ktorá považovala uznesenie súdu prvej inštancie zo 17. apríla 2014 č.k. 13C/59/2014-6 za nesprávnu, nezákonnú a nezrozumiteľnú výzvu. Predmetnú výzvu súd urobil v zmysle ustanovenia § 43 OSP, uviedol ako má žalobkyňa svoje podanie doplniť, najmä akým spôsobom má špecifikovať požadovanú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej podala žalobkyňa dovolanie s odôvodnením, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Podľa žalobkyne je rozhodnutie nižších súdov nepreskúmateľné. Tiež tvrdí, že súdy nezistili správne skutkový stav veci a že v napadnutom rozhodnutí nedostala odpoveď na podľa nej rozhodujúce odvolacie námietky. Oponovala aj právnenému posúdeniu veci odvolacím súdom, v plnej miere trvala na podanej žalobe a podanom odvolaní a tvrdila, že je jej dovolanie prípustné aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba „CSP“)] po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so

zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), súc viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne treba odmietnuť.

6. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu má vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd na úvod svojich úvah, ktoré ho viedli k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, poznamenáva, že z hľadiska prípustnosti dovolania z dôvodu vady konania podľa uvedeného ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. K obdobnému právnomu názoru dospel dovolací súd vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. sp.zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

7. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (III. ÚS 107/07). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Treba zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP.

9. V súvislosti s námietkou žalobkyne o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

10. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky p o d R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci podrobovanej dovolaciemu prieskumu podľa nového Civilného sporového poriadku. Dovolací súd dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

11. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzi ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Rozsudok súdu prvej inštancie podrobne uvádza, prečo súd žalobe nevyhovel. Rozsudok odvolacieho súdu uvádza, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalobkyne, zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a za týmto účelom aj doplnenie ďalších dôvodov, najmä vysporiadanie sa s podstatnými odvolacími námietkami. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj rozsudku súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa vysporiadal vo svojom odôvodnení so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne, podrobne ich vysvetlil v bode 10 až 31, prečo žalobkyňa nepreukázala nezákonnosť rozhodnutí a nesprávny úradný postup podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a že z tohto dôvodu si nemohla úspešne uplatňovať ani nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený a nepresvedčivý; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobkyne.

12. Prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nie je spôsobilá založiť ani dovolacia námietka žalobkyne týkajúca sa nesprávneho hodnotenia súdom vykonaného dokazovania a nesprávnosti skutkových zistení. Neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení a ani nesprávnosť týkajúca sa hodnotenia dôkazov súdom nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu považovaná za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, pričom ani po prijatí nových procesných kódexov sa na aktuálnosti týchto záverov nič nezmenilo (pozri R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia odvolacieho súdu, napríklad sp.zn. 2Cdo/130/2011, 3Cdo/248/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011 a 7Cdo/38/2012). Výnimkou sú iba rôzne závažné deficity v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. V preskúmvanej veci však o takýto extrémny prípad nejde.

13. Žalobkyňa prípustnosť dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ale aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Aby na základe dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 CSP mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 432 až § 435 CSP.

15. Ustanovenie § 432 ods. 2 CSP uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Uvedené ustanovenie je nutné vykladať v súvislosti s § 421 CSP zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade nesprávneho právneho posúdenia veci, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd buď odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

16. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v Civilnom sporovom poriadku (pozri napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp.zn. 1Cdo/98/2017, 3Cdo/94/2018, 4Cdo/95/2017). Treba zdôrazniť, že úlohou dovolacieho súdu nie je vymedziť právnu otázku, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; zákonodarca túto povinnosť ukladá dovolateľovi.

17. Žalobkyňa v danom prípade túto (procesnú) povinnosť nesplnila. V dovolaní vytkla odvolaciemu súdu celý rad nesprávností, namietala, že jeho rozhodnutie nie je podložené náležitým zistením skutkových okolností významných pre správne právne posúdenie veci, kritizovala správnosť jeho právnych úvah a záverov, ničím však nevysvetlila, riešenie ktorej právnej otázky, dovolacím súdom dosiaľ inak riešenej, bola založená prípustnosť jeho dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/, resp. c/ CSP. Naostatok treba poznamenať, že súčasná existencia všetkých predpokladov prípustnosti dovolania vyvodzovaná žalobkyňou z § 421 ods. 1 písm. a/ aj c/ CSP sa bez ďalšieho z povahy veci vylučuje.

18. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP.

19. V prejednávanej veci žalobkyňa v dovolaní spôsobom zodpovedajúcim vyššie uvedeným kritériám (vyplývajúcim z § 432 až § 435 CSP) neuvedla, z čoho vyvodzuje jeho prípustnosť a dovolacie dôvody nevymedzila tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

20. Dovolací súd považuje za potrebné na záver svojich úvah, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o odmietnutí dovolania, poznamenať, že prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Dovolacie konanie má od účinnosti Civilného sporového poriadku povahu typického „advokátskeho procesu“. Dovolateľ nielenže musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ale aj samotné dovolanie, a aj iné podania v dovolacom konaní, musia byť spísané advokátom. Spracovaniu dovolania a celkovej kvalite zastupovania dovolateľa musí advokát nevyhnutne venovať zvýšenú pozornosť. Dovolací proces je v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou podstatne rigoróznejší a odborne podstatne náročnejší. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je totižto kardinálne správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu.

21. Najvyšší súd dospel preto k záveru, že dovolanie žalobkyne v časti namietajúcej vady tzv. zmätočnosti je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP, resp. v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci podľa § 447 písm. f/ CSP.

22. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy nevznikli. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.